

THE MORNING STAR.

Vol. 58.

Jaffna, Thursday 3rd of Nov., 1898.

No. 22.

RIGHTEDOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE.

RECEIPTS FOR THE MORNING STAR

Dickoya	Mr. C. Murugasar	2.00
Straits Settlements	Mr. C. Murugasar	2.25
India	Mr. C. H. Cathiravelpillai	2.00
Karadive	Mr. P. Isaac	2.00
Kaits	Alfred T. M. Tampoe J. P. T. P. Olegasampillai	3.00
Batticoita	Rev. T. A. Elmer M. A.	1.25
Jaffna, Town	Messrs S. A. Alagakoe, Advocate Sandrasaram and N. Sinnatambiy	4.50
Manipay	Mr. N. Lyman	1.25
Batticoita	Mr S Beadle	1.25
Straits Settlements	Mr. A. Nagamothar	2.25
Jaffna, Town	Mr. J. K. Chaimongam M. A.	1.50
Batticoita	Prof. W. E. Hitchcock M. A.	1.25

Gentlemen,

Please remit all dues for Star as early as possible.

THE CEYLON STEAMSHIP Co. Ltd.

The Company's Steamer "Lady Havelock" is appointed to sail from Kankesanurair to Colombo via Paumben on Nov. 9th and 23rd.

The Steamer "Lady Gordon" will sail for Colombo from Kankesanurair via Pt. Pedro on the Nov. 11th, and 25th.

W. MATHER & SON, Agents

THE JAFFNA COMMERCIAL CORPORATION LIMITED.

Bankers and Commission Agents.

The company opens current accounts with sums of not less than Rs. 100.00 and interest allowed at 2 per cent per annum on minimum monthly balances of Rs. 500.00 and upwards. Fixed deposits received for 3, 6 and 12 months and interest allowed at 3, 5 and 6 per cent per annum respectively.

Remittances both by wire and Draft made to and from Colombo Colombo Bankers-National Bank of India Ltd.

Cheques and Foreign drafts and bill of exchange on the Colombo Banks cashed.

For sale at the Store Department

Gray shirtings, Mulls, Jaconettes, Chintz of different kinds, Umbrellas, Hosiery, Boots, shoes and harness. Waterbury watches, Printing paper, Swans Fountain Pens & Co.

WILLIAM MATHER,

Managing Director

NOTICE.

The Manager "Morning Star" has undertaken to order text books for Schools and Colleges. Apply, Batticoita, Jaffna.

NOTICE.

Giants Bank Works.

Earthwork contracts, in connection with the above works near Murungan, will begin shortly. For rates and other particulars please apply to...

T. M. CHAPMAN

Murungan

Mannar

Established for over 60 years.

MANIPPAY PRESS.

Strong & Asbury, Printers.

Printing work of every kind neatly and promptly executed on moderate terms.

We undertake illustrated work of every kind. Portraits views, maps, plans &c. engraved and inserted in blocks &c.

Orders can be addressed to Mr. S. K. LAWTON, Manipay.

ORDER NISI.

In the District Court of Jaffna.

Testamentary Jurisdiction No. 932.

In the matter of the estate of the late Vallipillai daughter of Ayampillai Marikar of Sarasalai Deceased.

1. Sampanthar Chinniah and wife Petitioners.

2. Chinnappillai of Sarasalai

1 Kartikesar Velauther and

2. Velauther Annasalam of Sarasalai Respondents.

This matter of the Petition of Sampanthar Chinniah and wife Chinnappillai of Sarasalai, praying for Letters of Administration to the estate of the above-named deceased Vallipillai daughter of Ayampillai Marikar coming on for disposal before C. E. Eady Wilmot, Esquire, District Judge, on the 24th day of October 1898 in the presence of Mr. Tambiah S. Cooke, Proctor on the part of the Petitioners, and the affidavit of the Petitioners dated the day of October 1898 having been read, it is declared that the Petitioners are the son-in-law and daughter of the said intestate and are entitled to have Letters of Administration to the estate of the said intestate issued to them unless the Respondents or any other person shall on or before the 6th day of December 1898 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary. Signed this 31st day of October 1898.

C. E. WILMOT,

District Judge.

ORDER NISI.

In the District Court of Jaffna.

Testamentary No. 805

Jurisdiction

In the matter of the estate of the late Karakasapai Chuperamaniar of Chirupitty Deceased.

Ramalingam Malivakannam of Chirupitty Petitioner.

vs

Pampathipillai widow of Chuperamaniar of Chirupitty Respondent.

This matter of the Petition of Ramalingam Malivakannam of Chirupitty praying for fresh grant of Letters of Administration to the estate of the above-named deceased Karakasapai Chuperamaniar coming on for disposal before C. E. Eady Wilmot Esquire, District Judge on the 24th day of October 1898 in the presence of Mr. Tambiah S. Cooke, Proctor on the part of the Petitioner and the affidavit of the Petitioner dated the day of October 1898 having been read, it is declared that the Petitioner is the brother-in-law of the said intestate and is entitled to have fresh grant of Letters of Administration to the estate of the said intestate issued to him unless the Respondents or any other person shall on or before the 6th day of December 1898 show sufficient cause to the satisfaction of the Court to the contrary. Signed this 31st day of October 1898.

C. E. WILMOT,

District Judge.

Local & General.

A Russian canal. Russia proposes to make a canal connecting the Black Sea with the Baltic so that her fleet may be concentrated at either end in a week's time. The entire length will be about 1800 miles but only 125 miles will need to be artificial as rivers can be used for the rest. It is estimated that the time required will be four years and the expense \$37,000,000.

—Of the 700,000 post offices in the United States about 7000 are in charge of women.

Spain's war expenses. The total cost of the war to Spain is estimated to be over £100,000,000.

A bright saying. "Evangelization without education means evangelism, but evangelization with education is emancipation."

Plague. We notice with not a little apprehension the spread of the plague in Bangalore. As this pestilence gradually comes nearer to us increasing vigilance on the part of our Port Surgeons will be required. One case is reported from Trichinopoly. The people of Southern India are in consequence much alarmed.

Clerical Examination. The examination for candidates wishing to enter the clerical branch of the Government service, will be held on the 28th inst. The centres for the examination will be Colombo, Kandiy, Jaffna, Galle, Batticoita, Anuradhapura and Badulla.

Personal items. Mr. T. M. Tampoe has resumed his duties as Crown Proctor, and his presence at the Bar table is very welcome to suitors.

Mr. C. Strantenburgh had a nasty fall from his rickshaw and has been confined to his room for a couple of weeks. He has recovered from the effects of the accident but he is not well enough to attend Court.

Mr. B. Sarukalingam has been slightly indisposed for a few weeks and he is not quite in fit state of health to attend to his work in the Courts.

Our Office Assistant Mr. J. H. Leak was married at Matara on the 24th ultimo to Miss. Forbes.

Mr. C. Arunachalam, District Engineer Passara arrived by the "Lady Havelock" on the 25th ultimo via Trincomalee and left on the 26th ultimo by "Lady Gordon" to Batticoita to his station at Passara.

Our District Judge Mr. Wilmot will go to Mullativu on or about the 26th inst. to try a criminal case, and Mr. T. C. Changapillai will be specially authorized to represent the Crown to prosecute the case.

Burglary. A cloth boutique at the Grand Bazaar belonging to a Bombay trader, was broken open on the night of the 31st ultimo and many valuable cloths were stolen. No trace of the thief has been as yet found out. It is indeed surprising that no safety is to be found at the hands of the police department here when two Constables are always expected to be on beat at both the terminal junctions of the road that passes through the row of boutiques.

Obituary. We are sorry to record the death of Mr. Handy of the Forest Department at Matale on the 27th ultimo. The deceased was the brother of Rev. C. Handy of "St. John's College".

On the 23rd ultimo Ponnammah wife of Mr. Muttu-

kamari died at child birth at Jaffna. The deceased is the grand daughter of the late Mr. William Nevius of Batticoita.

The Legislative council. The 1898-1899, Sessions of the Legislative Council will be opened by His Excellency the Governor on Monday the 7th inst. at 3 p.m. The opening speech of the Governor is calculated to be very interesting to all and many subjects of importance will be dealt with by him.

Marriage. On Monday the 31st ultimo Mr. Francis shroff of the Customs, Point Pedro, was married to Miss E. Manupillai Rajakarier. The festivities conducted on a grand scale. Several officers, wellwishers of the bride and bridegroom's party who are both influential townsmen of Jaffna, attended the wedding. We wish the new couple long life and happiness.

P. W. D. Jaffna. Mr. Macdonald the new Provincial Engineer has arrived and assumed duties here replacing Mr. Grant who had been transferred to another station.

LITERACY AND ILLITERACY IN INDIA.

Some people revel in statistics, and arrive at results from which they derive both instruction and a handle for moralising. Whether the following results are instructive may be left to those concerned to consider. The census of 1891, which showed the population of British India as 261,838,926, demonstrated the further fact that of this total 15,222,750 or 5.85 per cent were receiving or had received education, and that 246,546,176 or 94.15 per cent were illiterate. There is nothing of a startling nature in this. But bringing these figures side by side with those relating to Jails published annually by the Government, it is found that of the total number of convicts in the prisons in British India, namely 178,034 (this being the average of the last three years), those classed as literate numbered 25,430 or 16 per cent of the total population of that class, while the illiterate numbered 152,604 or only 06 of the latter class. In other words the number of literate persons imprisoned on conviction is proportionately more than twice as large as the illiterate falling in the same misfortune. The moral ther is that literacy so far has not helped the people to discriminate between right and wrong; and makes them much of a wrong than does illiteracy. Does this arise from the education imparted to the people—an education which, while awakening their wits, fails to give them direction and breaking down conservatism, and caste and religious restrictions, substitutes nothing instead? Turning, by the way, to the figures of the progress of education, and taking an average of the results of the last ten years it is found that out of nearly four millions of scholars in public and private institutions in British India, an infinitesimal fraction go beyond the elementary courses: only five thousand one hundred on the average passing annually as graduates and undergraduates. Detailing the figures into provinces it is found that Bengal, with one and a half million students, registers, 1,560 graduates and undergraduates, while the Madras Presidency, with less than half that number of students (635,973), registers a greater number of successes, 1,783 graduates and undergraduates. The Bombay Presidency too seems to be better in the results than Bengal, namely 635,509 students and 848 successes. It is instructive to glance at the special courses which find favour in the provinces; in the North-Western Provinces and Oudh and the Panjab it is oriental languages and literature, while in Bengal, Madras and Bombay it is law and medicine. And what do the remaining three millions nine hundred and thirty-five thousand students who do not go above the elementary classes do? Is it they who contribute to the larger percentage above the illiterate in the jails? The question seems of so much importance that we call attention to the matter. Representative men can do worse than study the statistical publications of the Government, for therein lie buried masses of instructive information on many subjects. We noticed a few days ago figures relating to litigation and the consequent drain on the resources of the people. Previously we drew attention to the forms of disease most prevalent. And here is now this matter of literacy and conviction.—*Englishman*, Oct. 6.

FOREIGN NEWS.

China. A French missionary and his native converta have been murdered by the populace at Paklung. France has demanded reparation and threatens action if China fails to guarantee the lives of French missionaries.

France. The tide of feeling is rising very high against England on account of the dispute about Fashoda. The massing of troops at Toulon would suggest that France even contemplates war with England. While independent Frenchmen say that the issue is of far too insignificant a nature to embroil the two nations in war yet the ministry of France is very highly excited. It looks almost as if, to divert the attention of the people from the charges made against the army in the Dreyfus case, France would risk a war with England. It is sincerely to be hoped that a peaceful settlement of the dispute may yet be arrived at.

Germany. The Emperor in his tour in the Levant has reached Constantinople where he has been feted by the Sultan of Turkey. Some uneasiness exists on the part of France and Russia as to the purport of the Emperor's visit to the Holy Land. That part of the proposed trip which included a visit to Egypt has been omitted.

Crete. The Sultan of Turkey has agreed to the ultimatum sent by the Powers to the effect that the entire Turkish garrison must be deported from Crete.

Later Rumors are gaining strength that an unconditional evacuation of Fashoda is imminent.

நீதி இராச்சியத்தாளை உயர்த்தும், பாவமோ எந்தச் சனங்களுக்கும் இகழ்ச்சி.

இஹம் புத்தகம்.]

யாழ்ப்பாணம், தஞ்சைம் வடு கார்த்திகை ௩௩ வ. வியாழக்கிழமை.

[சங்கியை, ௨௨]

இலங்கைப் புகைக்கப்பற்
கொம்பனி (லிமற்றேட்)

“லேடி அவிவல்” புனைக்கப்பல் பின்வரும்
தேதிகளில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பாம்பு
வழியாய்வுக்குக் கொடும்புக்குப் புகை இருக்கி
ன்றது. 1898 ம் (ஐ) கார்த்திகை மீ 9 லு, 23 லு.
“லேடி கோடல்” புனைக்கப்பல் பின்வரும்தேதி
களில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புருத்தித்தறைவழியா
ய்வுக் கொடும்புக்குப்போகதிருக்கின்றது.

Wm MATHER, & SON. Agents.

யாழ்ப்பாண வியாபார
சமுதாயம்.

இச்சமுதாயத்தினவரிடம் பின்னூற் செல்லப்பதும் சரமாவர்கள் விற்பனவுக்குத்தின்றன. சட்டடைகள் தொப்பிகள் எல்களைக் கேற்றதும், பல வித பூக்களுள்ளதுமான நேர்த்தியை வெல்வெற். வெள்ளை, பச்சை, கோசாப்பு நிறங்கொண்ட

உயர்ந்த பட்டுவகைகள்.
ஆண்கள் பெண்களுக்கேற்ற கால்மேக சப்பாத்துகள்.
சட்டைகளுக்கேற்ற முதற்றொனகைகளை ஜாக்கீட்ஸ்கள்.
காசிக்கள், சலவைமல், கைடிமல், என்னுமி பலதீர்
ப்படைகள்.

நேர்த்தியான சீதழைப்புடைவைகள்.
வாட்டர்பரி, நுழிகைவட்டங்கள், வெள்ளை உச்சுட்
டைகள், வணியுச்சுட்டைகள்.

வெள்ளைச் சரிகைச் சேலங்கள், பலதினுசான தரிசைச் சரால்வைகள்.
கடதாசி, பேவண, பெண்சில், னாமமுதலிய எழுத்துச்சா
லான்கள்.

அறிவித்தல்.
இராட்சதகுளம் அல்லது கட்டுக்கரை.

மேற்சொல்லப்பட்ட சூழ்நிலைச் சேர்ந்த மண்வே
லை மண்ணிலிருந்து பதினாறாங்கட்டை முருங்கைக்கு
கிட்டவாக ஒப்பந்தமாகக் கொடுக்கப்படும். இவ்
வேலையின் விபரங்களை யழியவிரும்புபவர்கள் இதன்
கீழ்க் கையொப்பமிடுவாரிடம் அறிந்தகொள்ளலாம்.
நி. எச். சப்மென், முருங்கை, மண் லூர்.

விளம்பரம்.

சகலரும் அறிபயேன்மயது. கங்கையும் ஆண்டு
தூவிய மரதம் கங்கு லிதெய்துகின்றோட இரகசா
தனம் முல்லை அறிந்திடுங்க. கி. சுப்பிரமணியம், கா
காசிநாதன் என்றும் இருவரும் கொள்ளப்பட்டிய
புள்ளியும் முழுதும் அடித்தரும் பெரியமுள்ளும்,
என்னிலும், ச. குறையிலும் பன்னிலை கி. விருத்திகு
பன்னிலைகொத்து பன்னிலைகி. விருத்திகு கி. வெல
பெருகித்தென்றார். கொடியபயிப்புகு வந்திலையிலும்,
க. காரைநாதன் நியாசநாமியிலும். இரண்டுநியாசநா
காரியம் என்னுடையமதிப்பினை, கி. சுப்பிரமணிய
யும், கு. தம்பையாரும் நியாசநாமியாக நியம்க
யாபெருகு அகிலாரும் வந்திதும். இவ்வியோகப்பெ
இவ்வணம், காரை, கா, சிவதத்தமபரமுயர்,
க. கிருஷ்ணமும்,

3, 11, 98.

சு. ம. வி. நியாசதாரிகள்.

உதயதாசை.

கனகசபை (ஸ்ரீ) கார்த்திகைமீ நட வ.

இங்கிலாந்தும் பிரான்சும்.

England and France.

[illegible]

பாபாடெப் புலகபேந்திச் சோதனைபார்த்தனர். அப்பாருக்குக் கண்ணிய ஆட்சுதனிலுமிருந்தது. கண்ணியப் பம்புமயவெண்ணியிருந்தது. பிரான்ஸ்மீதிச் சென்றால் திரைபாது சிலிப்பெருமருண்டு கதிலிசை அயா இனாமிதாபுலகத்திற் பிரயாபுமசெருடலிசையென மயத்திராபு நீர்செய்செனது தேசப்பிரதாப என்னும்குதிரைகத்தியுடன்குறும் 18 புதிய சங்காபுளவளவளக்குறக்கட்டினபென, குறந்தெருளத்திற் கோபுரச் சிற்றிதாபுதமயிருக்குறப்படி. ஆங்காபுளவள யுத்தமர்க்கன்கன்கன்கன்குறும் பெயிருக்குப்பினர். திரைசெருடலிபுளவளபதபயிபு அடமையிற் பிராக்கிசை அயாருக்குறும் கொருங்குடபடபய மெருகுரிளவளக்கடாரு குறிப்பபாபுலயிபு ஓர் ரெயிபி அபுப்பப்பபட்ட. திரைசெருடலிபுருந்த 'இலிபு ப' என்னும யுத்தக்கோல் உடனெருகுப்பபுருந்ததாபுருமபட உத்தருகுபபுருந்தது. ஆற்குறந்த பிரான்சியபடப்கன்குற இருபத்தாறுமணித்தியாபுலத்தவெலிபெபடவெலிபெமெனக் கட்டினிசெய்யப்பபட்டது.

இதற்குப்பின் இவ்விரசாதிபாயம் முடிக்கொ
ள்ளபொகின்றொருவனு யாரும் அறிதற்கு
காரணமாயிருக்கின்றது. பிரான்சியன் பதி
நிகழ்கதில்விவரமொன்றோளாதட. கீரம்பெசி
ந்நான். சகலபிரபுமான் இவ்வியத்திற்கு பிரா
ன்சியத்தில்கொடியென்று அவருணயமற்றதொ
யும்புரிவோர் தின்னமென அங்கிலா பிச்சுக்
கின் மனத்தின்கண்ணத்திற்கு ஒருவர் வந்திரபு
ட்டினதற்கிருந்த எழுத்தியற்கு. குலியமத்திரபு
ரார் பராவந்தொரு பிரான்சிய ராஜஸ்த்தவ
ருள்சக்திதான் துலோனகொண்டெய்த இப்பிரத
வருள்சக்தியினைக்கொண்டிருக்கிறார். குலியர் லேலி
யின்வியத்தின் அம்பலியாரோடும் நமியுள்ள
ன்கொண்டி எதிர்த்தியவடித்தல் திரிசொடியு
ம், அப்பிரசியன்கு தின்கின்றிருந்தொரு பேரெயு
மு, அங்கிலொ பிரான்சிய தனித்த யுத்தஞ்ஞெய்யின் ப
ரான்சியத்திற்குள்ளே அங்கிலெய் யப்பதட்டக்களி
ய்முன் ஈற்றெறிப்பருவப்பிர பருத்தெண்டையதா
கும். யிப்பிரதன்கச்சேன அங்கிலெய்யன்கச்சே
னவியும் யிப்பிரதென்பது மெய்யாயினும் அங்கி
லொத்தமத்தெல்லன் பிரான்செனவன்குத் ததையு
ய்க்கணச் சாகுருது பிரான்சியச்சேன வெளிப்படும
வையு, குலியர் பிரான்சியத்திற்குத் தன்கொடு
காரை அமலிக்கர் அங்கிலெய்யகத் தன்கொட்டபொ
ரான்னன் இடமிருக்கின்ற. கலன்கின்றிராசமா
ய்திராநியமெய், சேம்பனேன் தமது மணியின்
கொண்டதோமகிய ளுதியத்தேருதெய்த ஒசோதி
யாராயிய அங்கிலெய்யமலிக்கர் பதத்தெய்க்கொடு
காரான்லெண்டயவையிமண்குத்தியாயவன்கொ
ட்டையார். குலியெவலிபு பிரான்சியரொடு
யுய்யாரகோதொண்டாவொடு ரொய்யார். கோன்
யி, இத்தாலிய, யப்பானியர் பிரான்சென் குத்தியோ
சாடுவது தின்னன்.

தாரியத்ருவாகக் கரிப்படியிருப்பிடும் அறிவுமிகுத்
தூக்காவதில்லே கடியும்பட்டும் இரத்தஞ்சிற்துதலி
தற்குக் காரியத்தெனத் தீர்த்துக்கொள்வது பெரியது
விருப்பமாயிருத்தலினால் ஸ்ரேஸ்தபுடையதில்
இருக்கும் பிராணியதானது அதுவாகியபுறம் அந்
திலேயுரிய நன்மையுள்ளவருமானபாலும் சமதர
தரமாய்க் தாரியம்மடியுமெனக் காத்திருக்கலாம்.

அரசினைவருமானமும் வரியும்

Revenue of Taxes.

சிறைநடக்களம் இல்லாததால், அரசினதொருமூல
மாக செலவுக்குடனேயும் தொண்டையும் பராக்ஷம்
வருந்தித்தெளியும் அசையும் துணையும் இருந்
ததற்கு இடச்சுத்தக்கு மேற்பட மீசும் வராக்ஷி
யினம் மதிப்பீட்டுப்படிருந்தித்தெளியும் இப்படிய
தக்கத்தொற்று பரிசுக்குப்படி பாரமாலுத்தொடரோகா
கத்தப்படுதல் சிட்டுருந்தித்தெளியுஞ்சென்ற சகி
யிதும் கூறினும், அப்படியையும் நுதலாவதாய்
ய்க்கப்பட்டுவனையுபயமுதென ஆராய்வனும், இரா
கத்தல் பொருள்வகையால் நீர்ப்பி வழிந்தெனையுபயமு
தகாநின்றிருந்த இவையிதற்க்கப்படுமில்லென்றிதன்
மேல் அறப்பிப்பிற் நீரெனையு நுதலாவதாய் நீசன்
மில்லெனையுமில்லென்றித் கூறுகின்றனார், செல்
வந்தித்தெளியுமில்லென்ற அசாட்சிக்கு வருத்தித்
தொக்குறைய முப்பதில்கள் நுபய வருமானம்
ருந்தியும், இத்தொண்டைப்பணம் அளந்தொழுமா
தக்கத்தொற்று மிருக்கத்தொடென மதிக்கப்பட்டுதொ
கத்திப்பார்க்கக் கூடியதொன்றாய் அரசாட்சியு
இவ்வாயிற் தண்டனைக்கப்பட்டுவனையும் அப்படி
வருகையுக்குள்ளும், தோச உயர்ச்சிதக்கப் செய்யப்
படுவனையும் நறிந்துருந்தித்தெளியுதற்க்கப்படுமெய்ய
வலாத அரசாட்சியுமுமுப்படுவனையு, அருளும்
புதர்த்தெனியு, இவ்வனவாய் வருமானம் குறையு
தற்க்கப்படுமில்லெனையுபயமுதொருத்தொருத்தொ
கத்தொன்றும்பொருத்தொருத்தொருத்தொருத்தொ

பெரும்பாலும் பண்புற்றுக் கலையுயராமல், பின்னர் அரசினர் தமது செலவுக்குக் கட்டுப்பாட்டின்மீது பிரச்சனைக்குக் கொடுக்கக் கூடிய கசகம் யாது? நிறுவியினைப்பற்றித் தலைவரின் நீக்குவதோடும், சிவகுருப்புவின் முன் நீக்கப்பட்ட மிதநானியக்குத்தக செலவுக்குத் தகைகளால் இத்திலின் வறிய சனங் கள் எவ்வளவு இடமாவதென்று யறுபவீத்தார்களோ பரிசுரைய அல்லவா கண்டுகண்டுத் தலைவரிடையு

மதுரபலிக்கின்றனவேண்டும். பெரியவன், சிறியவன், செல்வன், வறியன் உத்தியோகஸ்தான் ஏதேமையுள்ளும் பேதையின்றி ஒன்றொன்றிட்டுத்தம் ஒரேவீதியாக அறவியப்படுவதையே இத்தகையவரிடையேதான் வரி சேர்த்து அதிலும் திருத்தமுண்டு என்று வேறொருத்தியுமில்லையாம். எல்லாச் சனங்களும் ஒன்றையேயும்பட்டேதேருக்கச் செய்பவரென்றாகவே இவ்வாறியப்பட்டுத்தேற்றும். ஆனால் தேருக்குள்ளாய் செல்வையிட்டுத்தேற்றக்கையோ தக்கையாய்தான் அறவியப்பட்டுத்தேறக்கையோபயிப்படுவதே அடிப்பாடுயிருக்கின்றன. செருகுமுத்துத்தம்மேதேயென்பார்போல அவ்வாறையாய் சவராரிபோலும் அரைக்கணித்தும் களவையிடும் அருவென்றவர்களைச் செலுவும் பாதசாரிகளிடத்தம் ஒரேசரியாய் வரியுடைய நீதியாகும். இவ்வாறியப்பட்டுத்தேற்றோ ஏழையும் படுக்கையோவெல்லவாய் வரியுடையபட்சம் ஆதாரம் தேருவையே செய்துநாற்றோவென்பதை கட்டின்சட்டம்மையுமுண்டென்கூறோ ஏழையும் அப்படியும் இப்படியும் திருத்தி ஒன்றையிட்டுத்தேறையிடும்பட்சம் பண்டமாய்விடுகின்றன. அப்படிப் பண்டக்கொடாதார் அதிகமாகான குற்றவாசனையையும் மதியுறுதியுடன்தான் யறுப்பிக்கின்றனர்.

ஆகவே இவ்விதையை அறிந்த அதற்குப்பதிலாப் தீயானவரை வரிசையிலேயும் குற்றமாவதோ, ஏவல்பிரசகங்கூ இவ்வளவு கஷ்டத்தை யுண்டித் தரவில்லெனென்க்கதாவனவளவு, ஏனென்க்கயன்றித் திறமையுள்ளவர்கள் இவ்வளவுக்குமேற்பட அதாவ தென்னுறைய இன்றவென்க்க இவ்வாறியுறையிற் றாய்க் கொள்வதென்பாப்படுகின்றது. பண்டிதரூபுல சாட்சியாகக்கு ஏறும் உண்மையான வகுமறைய ன்றதான்க்கமேயாம். இது இவ்வுருத்தகவிக்கமய வர்க்கமென மதிப்பிடப்படற்குக் கொண்கயின் னுத்திஇருபாகமே, ஆகவே அரசாட்சியார் தமக்கு முற்போகாதினி இவ்வாறியான நீகீதையிற் கூடியவ ரியாமாயிருகின்றது. கொத்தவரும்கூ அல்லது பணத்தண்க்கப்பல் வெல்லியரிவாக்கிச் செய்வதென்பவ ளுறிய சகலவர்க் தவ்வாய்ப்போலவென்க்கயான அதி பாரமாயுறையாட்டார் அவரைகொள்வதென்பயல்வெல் லியினவளுக்குத்தக்கதாய் வெல்லியானது வறிது ரென்க்கது செல்லாமேயும் வித்யயாகமாவீதமாய்ப் பொதுகின்றதமையார் தவ்வாரிபொல சகரியாமான துத்த, பிறுறியிருந்தவரும் வெல்லுக்குத் தீரவையி லென்க்கவருந் கமத்தவருமில் வித்தவையாற்கும் வறியவகல்காரர் தருமயுறியிலுற கல்வருவான்கூ டென்க்கதற்கும் ஏவாவகின்றது. தெற்றியவக கீதப்ப டென்க்கவென்க்கமென்பார் பிறுறியிருந்தவரும் புடவவ ளுந் சாற்குணகல்கனின் தீரவையு ரீகீதப்படுவென்க்க யென்க்கமாய், அப்படியாயின தேகசெய்வவையிரு த்தம் அரசாட்சிபெறும்பெறும்பெறவண்? வெல்லரி கீதப்படுபுன் பிரசககரு வயருன்க்காரு மென்பது தீரவிய, ஆயினம் தவ்வாரியு நுதவவையு ரீகீதப் படுவென்க்கமென்பதும் அதவே அரசாட்சியார் தமக்கு முற்போகாதினிச் செய்யக்கூடியதென்பதம் மறைய வித்தாதும்,

வாலிபர்சங்கங்களின் சேபவா

Week of Prayer of Y. M. C. A's.

உலகமெங்குமுள்ள வாலிபர் சங்கங்களின் மத்திய காரியஸ்தர் இணைவார்த்தலிலிருந்து இவ்வாண்டின் காரியஸ்தர் பிரார்த்தனைவார ஒழுங்கைத் துணுபி, பாழ்ப்பாணத்தின் ஒவ்வொரு வாலிபர் சங்கத்திலும் இத்தொடரம் 13-ம் திகதிதவகம் 19-ம் திகதி முடிய அங்கொருங்குப்படி ஆராதனை நடத்தப்படும். கேட்பு முகிலிவாரம், முருகாவார்த்தலின் பீடனை விஷயம் கிறிஸ்தவப்போலிருந்தல்".

கார், கார் ஓட்டுவது, வாலிபர் சங்கக் கிருத்தியைச்
சட்டி வாலிபருக்கு வீசுவதோ பிரசங்கம், (மாற்றாக ந,
நக-கடி; யோவான் ௧௫, ௬-௭; உதிமோ. ௧, ௬-௧௨)
கார் ஓட்டுதல், செபுதியெய்தல்களில் திறந்துவைப்பதற்கு

கறுந் உ செவ்வாய், தேவனோடு சகவாசம் செய்வ
 லென்கிறிதல்துனைப்போலிருத்தல், யோவான் ௧௬, ௩௨;
 (௪, ௨௧;)

கௌந்திய புதன், உலகத்திலிருந்து பிரிந்திருத்தலில்
நினைவைப்போலிருத்தல், (யோவான் ௧௪, ௧௬)
கௌந்தியாழம், சகோதர அன்பில் நினைவை

கடிந் உ வெள்ளி, உலகத்தாரிலின்புகூர்தலில் இயி
வதுவப்போலிருத்தல், (மத். கூ, அங்; யோவான்
0, உக)

கக ந் வ சனி. தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்ததில் இ
ஸ்துவைப்போலிருத்தல். (ஏபி, ௧0, ஏ;)

உலகத்திலேயுள்ள வாலிபரின் நன்மைவாய் விரும்பும் யாவரும் அவர்கள் விஷயத்திற் தேவன் செய்த பரிசு காரியங்களுக்காக அவர்க்குத் துதி செலுத்தும். இன்னும் உலகமான புவனத்தையும் பெருகியும்

மேலும், இவ்வாறு தங்கப்பாட்டுப் பல்லக்கரைப் பெய்துமே பருந்தமையோடு செப்பத்தும் கட்டமாய்கின்றது. “பாடலை விருந்தை தள்ள” யென்பது ஆங்கிலேயப் பழமொழி. பின்னாகத் தன் இளமைப் பிராயத்தில் எவ்வகையினராய் பவிலுகிறார்களோ மறுவராகும்பொழுதும் அவ்வகையினராகவே யிருப்பவென்பது கருவு வசர்ப்பதியாகையால் அவர்களினமைவிலேயே நிதி து இருட்சகிரித் தொண்டராவது எவ்வளவுப் பாக் கி லான பரிசுமாயாகின்றதும்.

PUBLIC OPINION.
Contributed.

Vox populi vox dei—the voice of the people is the voice of God is a maxim to juggle with. The voice of the people is also sometimes the voice of the Devil. Everything depends upon the character of a people, of whom certain ideas have taken possession and among whom these ideas have become ruling forces, whether their dominant ideas are good or evil,—whether they are the voice of God or the voice of the Devil. Public opinion is the fruit of the common mind on subjects of general interest; and by this fruit we may know the moral character of a people and, *vice versa*, if we know the character of the people we will be able to predict the character of their public opinion and of their public institutions.

Nothing is so capricious and so often swayed by the mad force of prejudice and of passion as the voice of public opinion. Mobs do not reflect, they are swept madly on in a rash career. Public opinion has committed some of the rankest injustices that were ever perpetrated on the earth. It is often as fickle as the wind. On the other hand some ideas which are held frequently in the public mind tend to fix themselves and become fossilized in institutions and customs. The public acquires a fixed character, the moral quality of which is determined by the moral character of the individuals who make up the community. Men of weak and of bad character will conform to bad customs for the sake of popularity, convention or convenience. The prejudices thus arising have been guilty of some of the worst crimes recorded on the pages of history. Pontius Pilate fearing for his popularity yielded to a public opinion, fired by passion and prejudices, which slew ignominiously as a malefactor the most guiltless, spotless prisoner ever brought before a bar of justice. The injustice of an ecclesiastical court, presided over by a learned bishop; the ingratitude of her own sovereign; the cruelty of the English generals and nobles,—all these inspired by a base public opinion sold Joan of Arc from one potentate to another as if she were merchandise. And those graces and illuminations which under other circumstances would have exalted her into a Catholic saint were turned against her by her diabolical executioners. What then must be the character of the individuals of a community which will permit brigandage in capturing the persons of females whatever their moral character may be? A country which has a marriage system which differs little from traffic in the persons of women might naturally be expected to countenance such outrages and so it does. Is it any wonder that a community which abridges the liberties of the female sex should persecute those who have the courage and Christian grace to run against strong prejudices to grant their daughters more liberty? All reformers are martyrs. It was ever so. Nothing in the moral government of God is more mysterious than the fate which usually falls to the lot of great benefactors. To us it seems sad and unjust and nothing can reconcile us to the same but the rewards of a future and higher life. Yet amid the flames which destroy the martyr arise the voices which save nations.

Again what is the character of a public opinion which allows an institution to exist which violently compels men to buy in the dearest market and sell in the cheapest, and which makes a whole class of society worse than slaves because it will not assume the responsibilities of the ownership of those whom it enslaves? The prejudice of custom commits such crimes, yet men fear to resist the on-rushing current of public opinion. In a community where the general moral tone is low men despise virtue because goodness is unpopular, jurors settle verdicts according to the demands of a vitiated public opinion before all the evidence is heard rather than in accordance with the demands of justice, and men domineer over their fellows as if they were sticks and stones instead of rational souls, and glory in the genius which can make the worse appear the better reason.

With all like to be popular and this is a praise worthy ambition. We all like to be thought well of especially by those whom we esteem as worthies and those into whose society we long to enter. It is hard, very hard to feel one's self turned to ridicule or made a laughing stock by those in whose good graces we long to be; but one may pay too dear a price for popularity. It is easy to sell a "fifteenth" for a mess of pottage. "More men hath laughter turned from the right than terror armed with fire." Men who do not

distinguish what is right from what is mere prudential conventionalism cannot expect to have a high sense of duty or fine moral sensibilities. Injustice, cruelty and persecution are as often the fruits of a vitiated public opinion as they are of personal enmity or arbitrary hostility. The disapproval of some men is to be infinitely preferred to their approval.

DESTRUCTIVE FIRE.

Dwellers in the East obtain peculiar freedom from the fire fiend. With their dwellings so largely built of clay or brick, or in the better class houses of stone and mortar, with but one storey, the floors, and partitions of unflammable materials, the only real danger lies in the thatched roofs. The terrors of the Fire Alarm bell are not known to ordinary people. The sportive lads are denied the privilege of leaping from their beds at midnight awakened by the Alarm Bell to run a mile or two to "see the fire." The Fire Brigade except in large cities has no existence. The fire engine would be viewed with the same curiosity that the Western boy enjoys in looking at the elephant.

Like a regiment drilling in times of peace, the firemen's daily parade attracts the attention of all passers by. But how different is the scene when at the signal of the Fire Bell the engine is drawn by horses galloping at full speed towards the scene of the fire. Like an army on the march they claim the right of way and none will dare dispute their claim. The one question on every lip is "where is the fire?" It is another illustration of adjustment to environment.

New Westminster, the capital of the province of British Columbia, Canada, has just been visited by a most destructive fire. The buildings were almost entirely composed of wood; walls, roofs, partitions, floors without exception being made of the inflammable pine which grows in such abundance on the neighboring mountains. At midnight of Sept. 11th sparks from a steamer kindled a fire in some timber placed on the wharf, and with a strong wind blowing at the time, the fire spread with such rapidity that in three hours the whole business part of the city and a large proportion of the dwelling houses of the citizens were swept out of existence. Sixty three large blocks of public buildings including hotels, banks, ware houses, factories, post office, court house, city hall, newspaper office, customs office and merchants shops of every description; four large churches and two hundred and fifty dwelling houses were destroyed in this incredibly short space of time. Citizens who retired with minds at perfect ease were turned out of bed at midnight and the morning saw them with no homes, and no shops where necessary food could be obtained. Nothing but smoking ashes where but a few hours before had stood imposing rows of large buildings. The fire engines called out early to fight the fire were soon rendered useless as the intense heat burned up the hose which conducted the streams of water against the fire.

A cyclone could hardly have wrought more quickly and certainly not as thoroughly. All the large cities of the neighboring districts have tendered their sympathy and many have sent the sufferers needed help.

FASHODA.

Fashoda is a name which often appears among the telegrams in our prominent daily newspapers. Day by day the political relations of two great nations forms a theme of interest to intelligent men. Fashoda is nominally the point of contention. Actually, the question involved is much greater than who shall possess an important fortress far up the river Nile. A brief review of the events which have led up to this present momentous issue may be in order.

We must begin thirty or forty years back of present history. Sir Samuel Baker in exploring the river Nile to ascertain its actual source was horrified with what he saw of the slave trade and its effects. His narration of it horrified the world. The British government aroused by the terrible description of affairs in Lower Egypt, made a treaty with Ismail Pasha the Viceroy of Egypt, in which he agreed to do all he could to abolish the trade in Egypt. But as his whole people, and the people of the Soudan, found their greatest profit in the trade, naturally enough, very little came of his agreement. When in need of money, however, to secure a loan in England, he made a great show of zeal in putting down the trade. He represented that the only way

to do this was to conquer and hold the whole country through which the trade had its channels. Great Britain supplied him with money and with men to attain this object and in 1870 Sir Samuel Baker was sent with a Commission to annex the Upper Nile countries to Egypt. The heart of Ismail was not in the project neither did he have the sympathies of the people. Although Sir Samuel Baker did all that a man could do under the circumstances the British were dissatisfied, but they did not know whether to blame Sir Samuel or Ismail whom they suspected of insincerity. Sir Samuel resigned and General Gordon was appointed. Gordon the Champion of the oppressed and downtrodden entered upon his work with his accustomed vigor. His influence soon became widely felt on the Upper Nile. He succeeded in some measure in putting down the trade but even he with the Viceroy and all the Egyptian Officials and Arab traders secretly against him, could not kill the trade as he had hoped to do. Leaving Emin Bey as Governor of the provinces which had come under his control, he returned to Cairo and clearly accused Ismail of his duplicity, and raised such a storm that it resulted in Gordon being appointed Governor General of the Soudan with the power of life and death over all the millions of the subjects of the Viceroy in that vast region. He returned and worked marvels, and soon he absolutely stopped the trade in the three central and chief provinces of the Soudan. His influence extended throughout the whole neighboring territories. The oppression of the Negro tribes by the Egyptian Officials and traders was relieved but he could not wholly stamp out a custom which had its roots so deeply set in the very character of the people who were in control of Egypt.

The task of Sir Herbert Kitchene, with British rulers and administrators at Cairo is a very different one from that set to General Gordon. General Gordon returned to England in 1878, having virtually given to Egypt the whole of the Soudan. But oppression soon led to outbreaks.

The dervishes headed by the Mahdi attacked the oppressors and little by little the conquered country was lost to Egypt. General Gordon lost his life while attempting to stem the onward march of Mahdism.

France and Britain jointly controlled Egypt for some years, but the carrying out of their orders led to a rebellion in the Egyptian Army. It was necessary to firmly establish the joint control of Egypt or entirely relinquish it. France withdrew and Britain alone in three months broke the power of the insurgents. She announced no intention of immediately reconquering the Soudan, but occupied herself with putting affairs in Egypt in order. The Soudan was left temporarily to the Mahdi and his dervishes. After some years Britain resolved to reconquer the Soudan and secure control of the whole Nile valley without which Lower Egypt could never be secured. An opposing nation could divert the waters of the Nile and destroy the prosperity of the whole country. Announcing this intention of reconquest she at the same time intimated that the efforts of any other nation to establish itself on the Upper Nile would be considered as hostile.

During the period of withdrawal from the Soudan, the French, while Britain was occupied in Egypt, sent various expeditions to secure a foothold on the Nile. From the east through Abyssinia went one force, which however was thwarted by the king of Abyssinia. From the west through the Congo basin an expedition started under Major Marchand. After very great difficulty he succeeded in pushing his way to the Nile and establishing himself at Fashoda a point four hundred miles above Khartoum. Meanwhile Sir Herbert Kitchene has been gradually forcing his way up the Nile and by the recent great battle at Omdurman he completely broke the power of the dervishes. The presence of a force of white men at Fashoda was ascertained and Sir Herbert ascended the Nile to find Major Marchand ineffectively established at Fashoda. Both Generals have gone to their respective countries and now the burning question is shall the right of the French be recognized. The British are firmly resolved to maintain the position that they alone have the right. Certain sections of the French are just as strongly insistent that what she has gained with difficulty shall not be lightly given up. The French have mobilized troops and war vessels at Toulon. The British are in a state of active preparations for a possible war with France. We cannot but believe that diplomacy will prevail and that the peace that has existed between France and England for the last eighty years shall not be disturbed.